

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย*

THE IMPLEMENTATION OF ENGAGING STORYTELLING ACTIVITIES COMBINED WITH CREATIVE SCIENCE CRAFT MEDIA TO ENHANCE STORYTELLING SKILLS IN EARLY CHILDHOOD EDUCATION

นิตยา เทพนามวงศ์¹, ปิยนัยน์ ภูเจริญ² และ กฤติมา ชูเพชร³

Nittaya Thepnamwong¹, Piyanai Phucharoen² and Krittima Chuphet³

¹⁻³มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษาลำปาง

¹⁻³Suan Dusit University, Lampang Education Center, Thailand

Corresponding Author's Email: Nittaya66187@gmail.com

วันที่รับบทความ: 28 กรกฎาคม 2568; วันแก้ไขบทความ: 2 สิงหาคม 2568; วันตอบรับบทความ: 4 สิงหาคม 2568

Received 28 July 2025; Revised 2 August 2025; Accepted 4 August 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย จำนวน 13 คน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft

Citation:

* นิตยา เทพนามวงศ์, ปิยนัยน์ ภูเจริญ และ กฤติมา ชูเพชร. (2568). การจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(4), 1082-1094.

Nittaya Thepnamwong, Piyanai Phucharoen and Krittima Chuphet. (2025). The Implementation Of Engaging Storytelling Activities Combined With Creative Science Craft Media To Enhance Storytelling Skills In Early Childhood Education. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(4), 1082-1094.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

เป็นเครื่องมือในการวิจัย และแบบประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยทุกคนมีความสามารถในการเล่าเรื่องหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft อยู่ในระดับคะแนนเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมทั้งในกระบวนการเล่านิทานและการทดลองทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งยังมีการกระตุ้นให้เด็กฝึกฝนการสรุปเนื้อเรื่องด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเล่านิทานที่สนุกสนานยังช่วยให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นและสนใจในเนื้อหาได้มากขึ้น

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, การเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft, ความสามารถในการเล่าเรื่อง

Abstract

This research aimed to examine and compare the storytelling abilities of early childhood children before and after participating in engaging storytelling activities integrated with Creative Science Craft media. The target group consisted of 13 early childhood learners. The research instruments included a set of storytelling activity plans incorporating Creative Science Craft media, and a storytelling ability assessment specifically designed for young children. Data were analyzed using mean statistics.

The findings revealed that all participants demonstrated improved storytelling abilities following the intervention. This increase in performance may be attributed to the experiential learning design, which allowed children to engage in hands-on activities, actively participate in both storytelling and simple scientific experiments, and practice summarizing story content independently. The playful and interactive nature of the storytelling activities also contributed to greater enthusiasm and interest in the learning content among the children.

Keywords: Early Childhood, Engaging Storytelling with Creative Science Craft Media, Storytelling Ability

บทนำ

ความสามารถในการเล่าเรื่อง คือ ทักษะในการถ่ายทอดเรื่องราวหรือประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจอย่างชัดเจนและน่าสนใจ โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือ มีการจัดลำดับเรื่องราวใช้ภาษาอย่างเหมาะสม และมีการสร้างจุดเชื่อมโยงทางอารมณ์ เป็นต้น ซึ่งการเล่าเรื่องมีส่วนช่วยให้เด็กสามารถถ่ายทอดความคิดและประสบการณ์ส่วนตัวผ่านการเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างชัดเจน ทำให้เด็กสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ซับซ้อนขึ้น และเริ่มสร้างเรื่องเล่าที่มีโครงสร้างชัดเจนได้ การสนับสนุนทักษะนี้ในช่วงวัยที่เหมาะสม จะช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ และการแสดงออกทางภาษาได้อย่างเต็มศักยภาพ (Bruner, 1968)

การเล่านิทานเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้ปกครองและครูสามารถใช้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย อีกทั้งการเล่านิทานช่วยกระตุ้นจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ พร้อมกับพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็ก นอกจากนี้ยังช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของเด็กได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม เด็กในช่วงวัยดังกล่าวข้างต้นยังต้องการกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจและกระตุ้นให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมในการเล่านิทานมากขึ้น (รุ่งเพชร หอมสุวรรณ, 2564) ระบุว่า การใช้กิจกรรมการเล่านิทานสามารถกระตุ้นพัฒนาการของสมองเด็กในช่วงวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นให้เด็กพัฒนาทักษะผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงและการผสมผสานสื่อและกิจกรรมในชั้นเรียนที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เด็กจะได้ฟังและมีส่วนร่วมกับการเล่านิทานโดยใช้น้ำเสียง สีหน้า ท่าทางและสื่อประดิษฐ์ที่มีเนื้อหา

ด้านวิทยาศาสตร์ประกอบ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกฝนการเล่าเรื่อง พัฒนาทักษะการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับช่วงวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft

การทบทวนวรรณกรรม

1. ความหมายของความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย

เพ็ญศรี แซ่ลิ่ม (2548) ให้ความหมายการพูดเล่าเรื่องไว้ว่า ความสามารถในการพูดหรือการเล่าเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับภาพ ครอบคลุมใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างถูกต้อง

อำไพ สวัสดิราช (2553) ให้ความหมายการพูดเล่าเรื่องไว้ว่า การที่เด็กสามารถพูดเล่าเรื่องราวเป็นประโยคได้อย่างต่อเนื่อง และพูดเล่าเกี่ยวกับรายละเอียดของภาพได้ สอดคล้องกับภาพ

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการเล่าเรื่อง จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการเล่าเรื่องเป็นการพูดเล่าเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับภาพ สามารถแปลความหมายหรือสื่อความหมายให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ เน้นความเพลิตเพลินเป็นสำคัญ

2. ความสำคัญของความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย

นงนเรศ ธรรมบวร (2544) กล่าวว่า การพูดเล่าเรื่องถือเป็นการแสดงออกทางพัฒนาการของภาษาด้านหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญพอๆ กับการเขียน การพูดเป็นการรวบรวมประสบการณ์ต่าง ๆ ของเด็กเข้าด้วยกัน อันได้แก่ความรู้สึกร การรับรู้การเรียนรู้ความจำและความรู้ความเข้าใจ

สมาพร สามเตี้ย (2545) กล่าวว่า การพูดเล่าเรื่องมีความสำคัญสำหรับมนุษย์เป็นอันมาก เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ดีที่สุดระหว่างผู้พูดและผู้ฟังได้

รวดเร็วกว่าการสื่อความหมายด้วยวิธีอื่นๆ การพูดเล่าเรื่องแสดงให้เห็นหรือได้ทราบถึงความต้องการของผู้พูดต่อผู้ฟังได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาความสำคัญของความสามารถในการเล่าเรื่อง จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการเล่าเรื่องมีความสำคัญ เนื่องจาก การเล่าเรื่องสามารถพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ ได้ รวมไปถึงเป็นการแสดงออกถึงพัฒนาการด้านภาษาของเด็ก ที่จะเป็นประโยชน์แก่เด็กในอนาคต ความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับชีวิตในอนาคต การเล่าเรื่องจะช่วยให้เด็กปฐมวัยสามารถพัฒนาเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี และสามารถปรับตัวในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) เพียเจต์ อ้างถึงในहररा नलवषर (2535: 31) กล่าวว่า เด็ก อายุ 2 – 7 ปี จัดอยู่ในขั้นพัฒนาการก่อนการคิดแบบมีเหตุผล (Pre-operation Thought) เป็นขั้น ที่เด็กเริ่มเรียนรู้การพูด และเข้าใจเครื่องหมาย ทำทาง การสื่อความหมาย เด็กวัยนี้สามารถเรียนรู้สิ่ง ต่าง ๆ ได้ดี แต่ต้องอาศัยการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ และยังไม่สามารถคิดในด้านเหตุผล และสิ่งที่เป็นามธรรมได้ เด็กวัยนี้มีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็ว ด้วยการพูดเป็นประโยคและเรียนรู้คำต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และสามารถบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ในขณะเดียวกันก็เรียนรู้โลกด้วยการใช้ภาษาในสมอง (Mental Images) และการใช้สัญลักษณ์ (Symbols) ขึ้นอยู่กับการรับรู้และการคิดของตนเอง เด็กจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของความสามารถในการเล่าเรื่อง จึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาของเด็กขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ทางสังคม เช่น สิ่งแวดล้อม และตัวเด็กเอง เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้เร็วเกิดจากกระบวนการคิดตามลำดับขั้น และอาจเกิดจากปฏิกิริยาการตอบสนองจากสิ่งเร้า การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และบุคคลใกล้ชิดตัวในลักษณะที่เลียนแบบ และเมื่อได้รับแรงเสริมจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

1. แนวทางการพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542) กล่าวว่า เด็กจะเริ่มพูดเป็นคำเมื่ออายุ 1 ขวบ แสดงท่าทางประกอบได้แต่ถ้าอายุเกิน 1½ ขวบแล้วยังไม่พูดควรปรึกษาแพทย์ถ้า 2 ขวบแล้วพูดได้ 1 คำ ถือว่าพูดช้ามาก เพราะอายุ 1½ ขวบ เด็กควรพูดได้ 4-10 คำ ชี้อุปได้ เรียกลูกบอลได้เมื่อ อายุ 2 ขวบ ใช้สรรพนามได้ พูดเป็นประโยคได้ แต่อาจไม่เข้าใจ สาเหตุที่เด็กพูดช้านอกจากความผิดปกติของหูแล้ว ยังพบว่าเกี่ยวกับสภาพจิตใจ เช่น อิจฉาน้องหรือในครอบครัวใช้ภาษาแตกต่างกันมากทำให้ทำให้เด็กสับสน แต่เมื่ออายุ 3 ขวบขึ้นไปถึง 6 ขวบเด็กจะพูดได้คล่องเป็น เรื่องราว โดยทั่วไปเด็กชายมักพูดช้ากว่าเด็กหญิง

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่อง จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการเล่าเรื่องจะพัฒนาเป็นไปตามขั้นตอนตั้งแต่การเริ่มทำเสียงในลำคอตลอดจนการพูดออกมาเป็นประโยค ทั้งนี้เมื่อเด็กเริ่มพูด เด็กจะแสดงท่าทางประกอบการพูดออกมาด้วยเช่นกัน ซึ่งการพูดของเด็กจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมรอบตัว และโดยทั่วไปเด็กผู้ชายมักพูดช้าได้ช้ากว่าเด็กผู้หญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยเป็นการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามระเบียบวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและสรุปเป็นคำนิยามศัพท์ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เป็นการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft โดยผู้วิจัย ศึกษา ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ได้แก่ อัญชลี เอี่ยมยิ้ม (ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแบบวาดไปเล่าไปที่มีผลต่อความสามารถในการพูดเล่า

เรื่องของเด็กปฐมวัย) โดยการวิเคราะห์ทฤษฎี แนวคิด มาสังเคราะห์เพื่อให้ได้แผนการจัดกิจกรรมการเล่นทาสวนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม ขั้นสรุป จากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นทาสวนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องด้านเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎี ความเหมาะสมของกิจกรรมและการประเมินผล โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมินความเหมาะสมเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) เพื่อการพิจารณาความเหมาะสมซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเล่นทาสวนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft มีค่าเฉลี่ย 4.80 ถือว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุดจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้แผนมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น จากนั้นสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นเรื่องของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 ด้าน ด้านละ 4 ข้อ รวมทั้งสิ้น 12 ข้อ นำแบบประเมินและคู่มือการประเมินความสามารถในการเล่นเรื่องของเด็กปฐมวัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย ซึ่งแบบประเมินความสามารถในการเล่นเรื่องของเด็กปฐมวัยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) แบบ One-Group Pretest-Posttest Design มุ่งเน้นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยประเมินความสามารถในการเล่นเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นทาสวนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการประเมินความสามารถในการเล่นเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นทาสวนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft แล้วเก็บรวบรวมผลคะแนนไว้
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเล่นทาสวนสนุกร่วมกับสื่อ Creative Science Craft จำนวน 5 สัปดาห์ จำนวน 15 กิจกรรม

3. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมตามระยะเวลาที่กำหนดผู้วิจัยทำการแบบประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย แล้วรวบรวมผลคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับคะแนนการประเมินก่อนการจัดกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

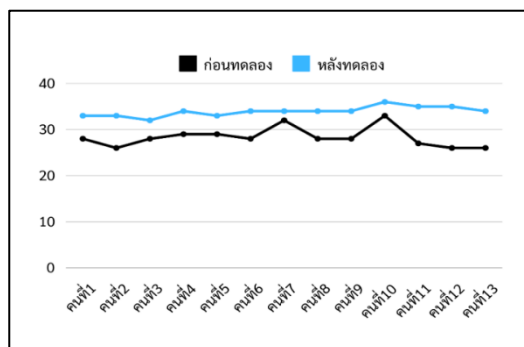
ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองมาหาค่าสถิติพื้นฐานโดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนา ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ใช้สถิติวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. การหาค่าความเที่ยงตรงรายข้อด้วยการคำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับจุดประสงค์โดยใช้สูตรการหาค่า IOC หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินแต่ละข้อกับจุดประสงค์ ของผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

ความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft พบว่าจากคะแนนแบบประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย คะแนนเต็ม 36 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยรวมก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เท่ากับ 28.08 คะแนน และเมื่อหลังจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 35.31 คะแนน มีระดับการพัฒนาเพิ่มขึ้น 7.23 คะแนนโดยสามารถแสดงผลการเปรียบเทียบดังกราฟรูปภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย โดยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft ซึ่งได้ผลการพิจารณาดังปรากฏในตาราง

นักเรียน	ความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย		
	คะแนนก่อน (36)	คะแนนหลัง (36)	ผลต่าง/ แปลผล
คนที่ 1	28	33	+5 / สูงขึ้น
คนที่ 2	26	33	+7 / สูงขึ้น
คนที่ 3	28	32	+4 / สูงขึ้น
คนที่ 4	29	34	+5 / สูงขึ้น
คนที่ 5	29	33	+4 / สูงขึ้น
คนที่ 6	28	34	+6 / สูงขึ้น
คนที่ 7	32	34	+2 / สูงขึ้น
คนที่ 8	28	34	+6 / สูงขึ้น
คนที่ 9	28	34	+6 / สูงขึ้น
คนที่ 10	33	36	+3 / สูงขึ้น
คนที่ 11	27	35	+8 / สูงขึ้น
คนที่ 12	26	35	+9 / สูงขึ้น
คนที่ 13	26	34	+8 / สูงขึ้น
รวม	382	441	-
คะแนนเฉลี่ย	28.08	35.31	-

จากตารางพบว่า คะแนนการประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยเต็ม 36 คะแนน คะแนนเฉลี่ยรวมก่อนจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เท่ากับ 28.08 คะแนน หลังจากจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft ส่งผลให้คะแนนการ

ประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 35.31 คะแนน เมื่อพิจารณาคะแนนการประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย พบว่า ทุกคนมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science Craft โดยสามารถแสดงผลการเปรียบเทียบดังแผนภูมิ

อภิปรายผล

ความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science Craft พบว่าจากคะแนนแบบประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย คะแนนเต็ม 36 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยรวมก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science Craft เท่ากับ 28.08 คะแนน และเมื่อหลังจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science Craft มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 35.31 คะแนน มีระดับการพัฒนาเพิ่มขึ้น 7.23 คะแนน

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science Craft ส่งผลให้ความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science Craft ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นมีการเน้นให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้มีส่วนร่วมทั้งในกระบวนการเล่านิทานและการทดลองทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งยังมีการกระตุ้นให้เด็กฝึกฝนการสรุปเนื้อเรื่องด้วยตนเอง นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเล่านิทานที่สนุกสนานยังช่วยให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นและสนใจในเนื้อหาได้มากขึ้น ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุภางค์ จันทวานิช (2550) ที่กล่าวว่าการเล่าเรื่องราวเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย การให้เด็กได้เล่าเรื่องซ้ำด้วยตนเองช่วยให้พวกเขาสามารถสร้างโครงสร้างของเรื่องราวได้ดีขึ้น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะในการเล่าเรื่อง นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศรี เอี่ยมไพจิตร (2562) ยังเน้นถึงบทบาทของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้ โดยกิจกรรมที่เด็กได้มีส่วนร่วมและลงมือทำจริงช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น กิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุก ร่วมกับสื่อ Creative Science

Craft ที่ออกแบบให้เด็กได้ทดลองและสรุปเนื้อหาเองนั้น จึงเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนกิจกรรมครั้งนี้มีลักษณะที่เน้นการใช้สื่อที่สร้างสรรค์ทำให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมกับการเล่านิทาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551) ยังเน้นถึงความสำคัญของการใช้สื่อสร้างสรรค์ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะสื่อที่ช่วยกระตุ้นให้เด็กได้คิดและลงมือทำจริง ดังนั้น การใช้สื่อ Creative Science Craft จึงเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งรอบตัวผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานและเป็นประสบการณ์ตรง ส่งผลให้เด็กสามารถพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่องและการคิดอย่างเป็นระบบได้ดียิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า หลังจากเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft ดังนั้น กิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft สามารถส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยได้จริง

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft พบว่าจากคะแนนแบบประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย คะแนนเต็ม 36 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยรวมก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft เท่ากับ 28.08 คะแนน และเมื่อหลังจากการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแสนสนุกพร้อมกับสื่อ Creative Science Craft มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 35.31 คะแนน มีระดับการพัฒนาเพิ่มขึ้น 7.23 คะแนน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรทำการศึกษากิจกรรมการเล่านิทานร่วมกับสื่อ Creative Science Craft เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางสังคม และความสามารถด้านการแก้ปัญหา การจัดลำดับเหตุการณ์

2. ผู้สอนควรวางแผนเรื่องการส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องด้วยการนำสื่อการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการเล่านิทานเช่น เทคโนโลยีดิจิทัลหรือสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพและหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของนิทาน และเลือกนิทานที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับช่วงวัยของเด็ก รวมถึงเลือกใช้สื่อที่มีความหลากหลาย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็ก เช่น สื่อที่เด็กสามารถจับต้องหรือมีส่วนร่วมในการเล่าเรื่องได้ เพื่อกระตุ้นความสนใจและพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็ก

2. ผู้สอนควรวางแผนการส่งเสริมความสามารถในการเล่าเรื่องของเด็กอย่างเป็นระบบ โดยให้เด็กได้ฝึกฝนการสรุปเนื้อหา เล่าเรื่องราวซ้ำ และจัดลำดับเหตุการณ์จากนิทานด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการจัดกิจกรรมโดยเพิ่มความยากง่ายเพื่อสร้างความท้าทายและกระตุ้นความสนใจของเด็ก รวมทั้งสร้างความมั่นใจและกระตุ้นความสามารถในการเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การศึกษาปฐมวัยหลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศรี เอี่ยมไพจิตร. (2562). *แนวทางการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2550). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี เอี่ยมยิ้ม. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแบบวาดไปเล่าไปที่มีต่อความสามารถในการพูดเล่าเรื่องของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านค้อกำแพง จังหวัดศรีสะเกษ. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รุ่งเพชร หอมสุวรรณ. (2564). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย. วารสารการศึกษาและการพัฒนาเด็กปฐมวัย, 14 (2), น.85-98.

Bruner, J.S., (1968). *Processes of cognitive growth: Infancy*. Clark University Press.